

LBRIS

We know
books

SCRIERI PENTRU COPII, DE LA BUNICA
9.

VICTORIA FURCOIU

SĂ OCROTIM PLANETA!

Ediția a III-a, revizuită și adăugită

SĂ FIM RESPONSABILI!
EDUCAȚIE CIVICĂ PENTRU TOATE VÂRSTELE

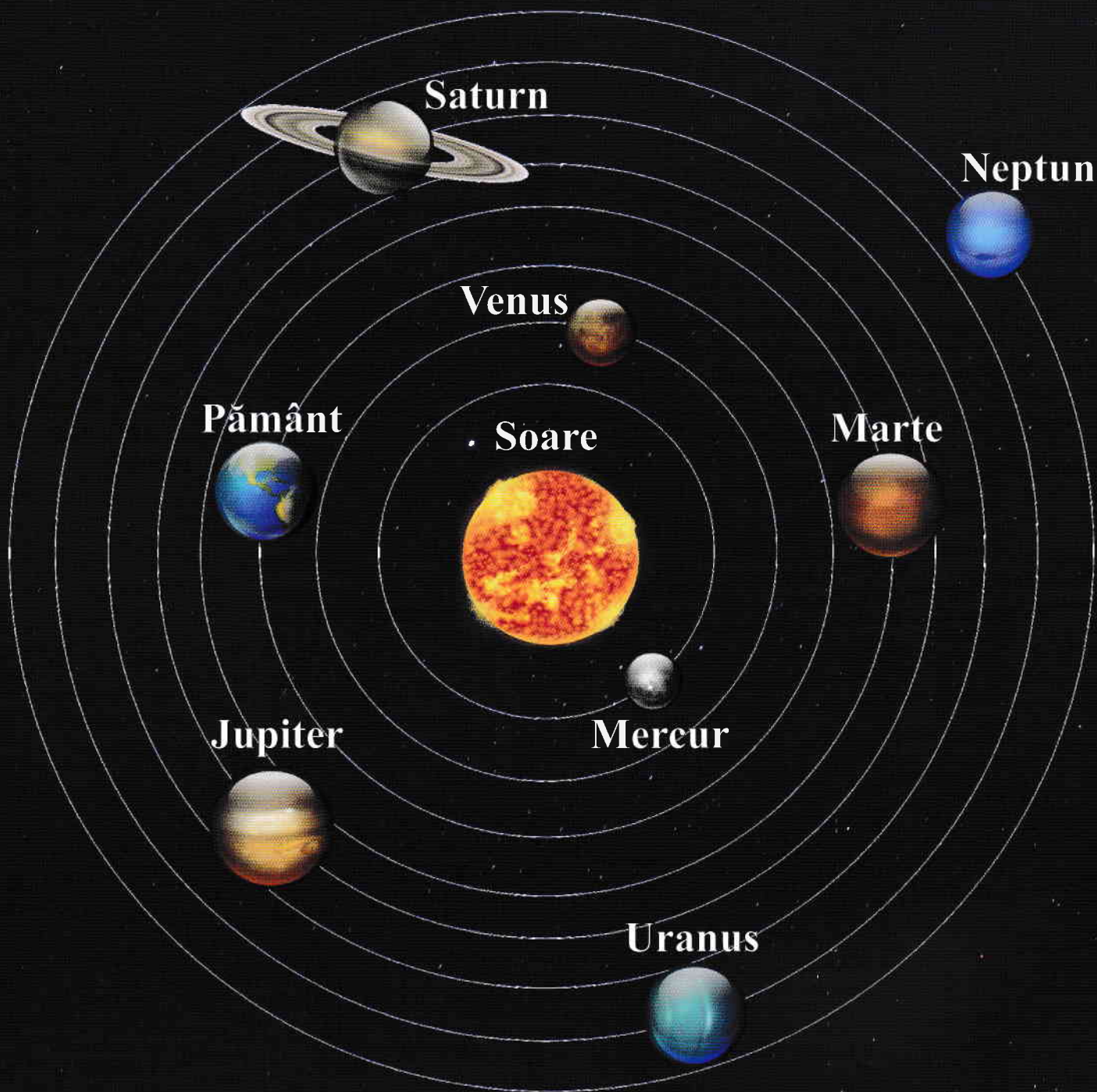

*Editura Arco Iris,
Mărcuș, 2025*

CUPRINS	3
PLANETA MINUNATĂ	4
TRIST, DAR ADEVĂRAT...!	14
FOSTUL COPAC VERDE	23
PENTRU VOI	24
GĂRGĂRIȚA	25
PĂPĂDIA	26
PUPĂZA	28
COȚOFANA	30
CIUBOȚICA-CUCULUI.	32
ALBINA	34
PASĂREA... ÎNGER	36
SĂ OCROTIM PLANETA!	38

În Universul plin de stele,
A fost între planete, odată,
Una mai altfel printre ele,
De animale populată;
O știți?

Cu animale zeci și sute – la fel cu cele pământești – toate putând fi cunoscute de voi, din cărți și din povești: vulpea, bursucul, iepurașul, cerbul, ariciul, veverița, precum și zimbrul, elefantul, ursul greoi, chiar și maimuța...

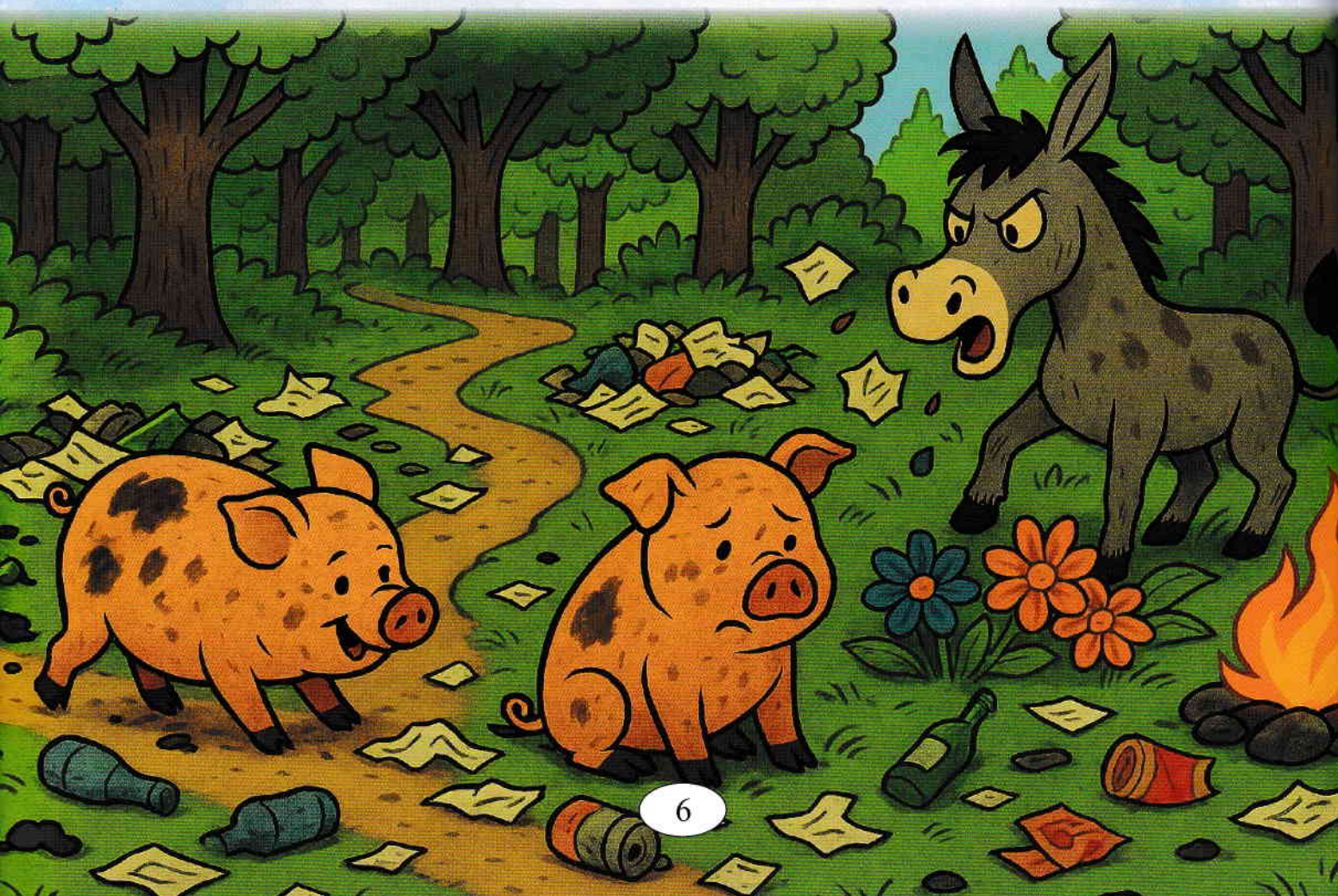
Trăiau acolo, printre ele, și fluturași, albine multe; zburau prin copaci păsărele care știau duios să cânte.

Planeta aceea, nu prea mare, cu frumuseți încânta ochii. A avea păduri, câmpii, izvoare, doar că... pe ea, trăiau și porcii!

Poate-o să spuneți: „Și ce dacă? Puteau trăi și porci, porcei; ce rele ar fi putut să facă?” Atunci, vă spun eu despre ei.

Porcii și alte animale, (e drept, la număr, mai puține) uitând de bunul simț, se pare, făceau planeta de rușine. Porcul, măgarul și catârul, din zori și până-n pragul serii, prin orice loc le-ar fi fost drumul, lăsau în urmă doar mizerii: hârtii lăsate de măgari pe flori călcate în picioare; lângă pădurea de stejari - resturi de foc de la grătare. Iar pe aleile frumoase, când ieșeau porcii la plimbare, lăsau pungile unuroase, din care își scoteau mâncare.

Erau prin iarbă, printre flori, și multe mucuri de țigară, căci unii catâri fumători le aruncau așa, într-o doară. Iar apa lină de izvor curgea (ce trist!) printre bidoane! Le era lene porcilor să le arunce-n tomberoane. Ici, colo, unele maimuțe care, urmând exemplul prost, spărgeau în dinți mereu semințe și aruncau cojile pe jos. Astfel, Planeta Minunată, inevitabil, știți și voi, putea s-ajungă dintr-odată o mare ladă de gunoi!

Această consecință tristă nu s-a produs, din fericire; fiindcă în orice loc există și vietăți mai cu simțire.

Căci mai multe viețuitoare – dorind planeta lor curată – în weekenduri, (cu mic, cu mare) făceau curat până... odată, când, supărate rău pe cele care lăsau urâte urme, au hotărât să nu mai spele rușinea lor, ci să le-ndrume... să fie mai civilizate, să aibă grijă ca, natura, curată s-o păstreze toate, dar și-au bătut degeaba gura. Porcii, măgarii și catârii n-au ținut cont de sfatul lor. Printre podoabele naturii, făceau mizerie de zor.

Măgarii, porcii, în neștire, dădeau deșeuri și în ape, de nu putea să mai respire în ele nicio vietate. Un pește foarte supărat, sătul de-atâta poluare și înverzit de indignare, cu traista-n băț, trist a plecat dezamăgit în lumea mare.

Au mai venit și rozătorii (cu dinți de fier) care tăiau din rădăcini brazii, stejarii! Iar păsărelele plâneau văzând pădurea înfrunzită – ce până ieri râdea în soare – zăcând la pământ ofilită, urmând să fie-nlocuită, nu peste mult timp, de gunoaie.

Aerul tot mai poluat, nesănătos pentru ființe, devenea greu de respirat, aducând boli și suferințe.

